

Det, De skal have, er kraftig Ernæring. Men den syge svarer: Det kan jeg ikke faa. Saa henviser jeg til det kommunale Raad, men det kommunale Raad giver ikke tilstrækkeligt. Lægen konstaterer i den Afhandling, han har skrevet — jeg tror, det er i Ugeskrift for Læger —, at der i hans Lægedistrikt er en hel Række af alderdomsunderstøttede, affattigunderstøttede Mænd og Kvinder, der ikke en Gang saa saa meget, at de kunne faa tilstrækkelig Mad. Her er altsaa ikke Tale om en Lægeerklæring. Det er en almindelig Udtalelse fra en konservativ Mand, der staar langt borte fra Socialdemokratiet, som ikke gaar ud for at agitere, som ikke skriver denne Artikel for at være med til at lægge Ved til den Flamme, der skal fortere det gamle Samfunds Rammer, men det er en Mand, der pludselig staar overfor den bitre Nød, ser, hvorledes Sygdom og Hunger ere kædede sammen for mange. Jeg siger: Denne Læges Udtalelse kan man ikke komme uden om. Den betyder adskilligt, og hvis enhver Læge, der i Embeds Medfør skal beskæftige sig med de sociale Forhold, der ligge til Grund for Sygdommene, vilde afgive lige saa uforbeholdne og samvittighedsfulde Skildringer af den Nød, de forefinde, vilde baade det ærede Medlem (Ravn) og andre ærede Medlemmer blive overbeviste om, at der aldrig har foreligget en Nødstilstand, hvor der i saa høj Grad udkræves en Lov som i dette Tilfælde.

Jeg vil udtale Haabet om, at dette Lovforslag maa blive gennemført i sin Helhed. Det ærede Medlem, der talte paa Højres Vegne (H. L. Møller), har baade i Udvalget og her i Salen antydnet, at han kunde tænke sig, at man vilde indskrænke sig til at lovgive for Enker og deres Børn. Det er imidlertid med stor Styrke blevet fremdraget, at mangen en fattig og trængende Mand, der staar med to, tre eller fire Børn, i Virkeligheden er slettere stillet end en Enke med Børn. Jeg vil altsaa haabe, at dette Lovforslag maa blive gennemført i sin Helhed, saaledes at man ikke oppe i det andet Ting tager den ene Halvdel af Lovforslaget bort. Naar vi i sin Tid have fremsat Lovforslag om Statshjælp og Kommunehjælp til trængende Enker og deres Børn, have vi begrænset det hertil, fordi vi paa Forhaand vidste, hvor overordentlig vanskeligt det var at gennemføre noget som helst paa dette Omraade. Men nu, da der fra Regeringens Side er stillet et Forslag, der gaar ud paa at tage denne Gruppe af trængende Personer med, vil

jeg haabe, at Konservatismen ikke har saa megen Magt, at den er i Stand til at halvere Lovforslaget og dermed berede — jeg vil ikke alene sige Enkemænd —, men ogsaa alle de Tusinder af Enkemænds Børn den store Skuffelse og Sorg, som det vil være, hvis Lovforslaget ikke bliver gennemført. Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Parkov: Som jeg har gjort det ved tidligere Behandlinger og ogsaa i Aar ved Behandlingen af dette Lovforslag, vil jeg ogsaa ved denne Lejlighed tilraade at stemme for Lovforslaget. Jeg ved nok, som ogsaa det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) for et Øjeblik siden udtalte, at der har rejst sig Tvivl om det rimelige og berettigede i at udvide Lovforslagets Rammer til foruden at omfatte Enker og faderløse Børn ogsaa at omfatte Enkemænd og moderløse Børn. Men jeg kan ikke sige andet — hvad jeg ogsaa udtalte i Gaar — end, at jeg for mit personlige Vedkommende ikke deler denne Tvivl. Jeg synes, at det er ganske rimeligt og naturligt, at man i samme Grad kommer Enkemænd og deres Børn til Hjælp, naar Trangen er den samme. Det er meget muligt, at Trangen bliver lidt mindre, hvor Børnene ere moderløse, men da Hjælpen i hvert enkelt Tilfælde skal fastsættes efter Skøn, vil der naturligvis ogsaa blive taget ethvert skyldigt Hensyn til Trængens Størrelse.

Der kunde have været god Anledning til under Udarbejdelsen af dette Lovforslag at have optaget Loven af 27. Maj 1908 om Hjælp til Børn, fødte udenfor Ægteskab, til Revision, og en saadan Tanke har ogsaa været fremme i et Udvalg, der tidligere har været nedsat om dette Spørgsmaal. Det er ikke sket endnu, men jeg ser i den Udtalelse, der foreligger i Betænkningen, i den Henstilling, der er stillet til Indenrigsministeriet, om, at Spørgsmaalet om Børneforsørgelse i Almindelighed gøres til Genstand for en samlet Overvejelse i en nær Fremtid, en Betyngelse for, at ogsaa denne Lov vil blive optagen til Revision.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger med de Ændringer, der ere foreslaaede af Udvalget, er det efter mit Skøn i Virkeligheden et Udtryk for det, som fra alle Sider er udtalt her, at trængende fader- og moderløse Børn ikke skulle lide Nød, at de skulle have den fornødne Hjælp, og at denne ikke skal have Karak-